

Яворський Р.І.

Національний університет «Львівська політехніка»

ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ЗАСОБІВ РЕГУЛЮВАННЯ ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Адміністративно-правові засоби регулювання туристично-рекреаційної діяльності становлять важливий аспект управління туристичною галуззю в сучасному світі. Стаття присвячена аналізу особливостей таких засобів і їхнього впливу на розвиток та функціонування туристичного сектору.

Стаття починається з установаження понять «туристично-рекреаційна діяльність» та «адміністративно-правові засоби», що надає чіткий контекст для подальшого аналізу. Далі досліджуються основні аспекти адміністративного регулювання у туристичній сфері, зокрема правові норми, які стосуються реєстрації та ліцензування туроператорів і турагентів, а також вимоги до безпеки та якості послуг. Особлива увага приділяється аналізу механізмів контролю за виконанням правових норм у туристичній галузі, включаючи регулярні інспекції та санкції за порушення встановлених вимог. Зокрема, розглядаються правові засоби захисту прав споживачів туристичних послуг.

Стаття звертає увагу на важливість міжнародного співробітництва у сфері регулювання туризму та рекреації, а також на вплив міжнародних конвенцій і угод на національне законодавство. Мета статті – розкрити особливості адміністративно-правового регулювання туристично-рекреаційної діяльності.

Методологія дослідження в цій статті базується на комбінації аналітичного та порівняльного підходів. Перш за все, проводиться систематизація та аналіз чинного законодавства, регулюючого туристично-рекреаційну діяльність, що включає вивчення державних законів, нормативних актів, правил і положень, що стосуються сфери туризму та рекреації. Далі використовуються методи порівняльного аналізу для зіставлення законодавства різних країн або регіонів, що регулює туристичну діяльність. Це допоможе виявити схожі та відмінні підходи до адміністративно-правового регулювання в різних контекстах.

У завершальній частині статті проаналізовано перспективи розвитку адміністративно-правового регулювання туристичної діяльності в умовах сучасного світу, зокрема у контексті впливу технологічних інновацій та зміни вимог споживачів. Зроблено акцент на потребі постійного вдосконалення законодавства для забезпечення ефективного та безпечного функціонування туристичної галузі.

Ключові слова: адміністративно-правові засоби, туризм, туристично-рекреаційна діяльність, регулювання туризму, законодавство про туризм, правові аспекти.

Постановка проблеми. В сучасному світі туризм та рекреація стають важливими елементами соціально-економічного розвитку багатьох країн. Висхідний попит на туристичні послуги та розваги породжує необхідність вдосконалення адміністративно-правових засобів для регулювання цієї діяльності. Особливості такого регулювання полягають у врахуванні специфіки туристичного бізнесу, включаючи його сезонність, міжнародний характер та велику конкуренцію. Однією з головних проблем в цьому контексті є необхідність балансу між стимулюванням розвитку туризму та рекреації та забезпеченням їхньої екологічної безпеки та сталого розвитку

[1, с. 57]. Це вимагає впровадження спеціальних нормативно-правових актів, які б забезпечували збалансованість інтересів різних сторін – бізнесу, місцевих громад, природи.

Ще однією проблемою є нестабільність політичної ситуації в окремих регіонах, що може впливати на туристичний бізнес та його правове регулювання. Зміни у владі, законодавстві та політиці можуть призвести до непередбачуваних змін у правовому середовищі для туристичної галузі. Також серйозною проблемою є використання туризму як засобу для розв'язання соціально-економічних проблем певних регіонів [2, с. 1491]. У таких випадках може виникнути ризик вико-

ристання туризму як інструменту для експлуатації природних та культурних ресурсів без необхідного збереження та охорони.

Недолік ефективної координації між різними органами влади та секторами галузі також ускладнює регулювання туристично-рекреаційної діяльності. Багато аспектів цієї галузі потребують взаємодії різних відомств та врахування їхніх різних компетенцій для ефективного контролю та регулювання.

Нарешті, висхідна кількість туристів та їхні високі вимоги до якості обслуговування ставлять перед владою завдання забезпечення відповідності стандартам якості та безпеки, що вимагає постійного оновлення та адаптації адміністративно-правових засобів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останні дослідження та публікації в галузі адміністративно-правового регулювання туристично-рекреаційної діяльності зосереджують увагу на декількох важливих аспектах. По-перше, багато досліджень акцентують на значенні сталого розвитку туризму та впливі правового регулювання на збереження природних ресурсів та культурної спадщини. Буркальцева Д., Дилевський М., Калиновський М., Маркус З., Саркісян Г., Тодьєрішко Е., Філіп'як Б. розглядають ефективність заходів з екологічного контролю, впровадження зон охорони та інші інструменти для забезпечення сталого розвитку туризму.

Другим важливим аспектом аналізу є вивчення впливу технологічних інновацій на адміністративно-правове регулювання у туристичній галузі. Б'янкі Р., Кордіч Л., Мандіч А., Мрнявац Ж., Пасека С., Прада Ф., Стефенсон М., Чумакова О., Ханнам К. аналізують впровадження цифрових інструментів для полегшення адміністративних процедур, вдосконалення системи моніторингу та контролю, а також підвищення якості обслуговування для туристів.

Крім того, в останні роки зростає інтерес до вивчення міжнародного досвіду у сфері адміністративного регулювання туризму. Гонсалес М., Домінго А., Георгієвський М., Кожухаров С., Мацола В., Наковський Д., Сантос-Лакуева Р., Шриффт Х. порівнюють підходи різних країн до розв'язання спільних проблем, таких як безпека туристів, регулювання туристичного бізнесу та співпраця між секторами управління, що дозволяє виділити найефективніші практики та застосувати їх у власному національному контексті.

Постановка завдання. Мета статті – розкрити особливості адміністративно-правового регулю-

вання туристично-рекреаційної діяльності.

Виклад основного матеріалу. В сучасному світі туристично-рекреаційна діяльність є вагомою складовою соціально-економічного розвитку країн. Висхідний попит на туристичні послуги ставить перед державами завдання забезпечення ефективного регулювання цієї сфери. Адміністративно-правові засоби є одним із важливих інструментів у цьому процесі [3, с. 1611]. Тому, перш за все адміністративно-правове регулювання туристично-рекреаційної діяльності – це створення відповідного законодавчого базису. Держави приймають закони, нормативні акти та правила, що визначають правові умови функціонування туристичного бізнесу, права та обов'язки туристів, порядок контролю за якістю послуг. Також, важливою є організація системи контролю за дотриманням туристичних правил і стандартів, адже державні органи, такі як туристичні поліції, інспекції, контролюють діяльність туроператорів, готелів, ресторанів та інших суб'єктів туристичного бізнесу з метою захисту інтересів туристів і забезпечення їхньої безпеки [4, с. 85].

На нашу думку, актуальними є механізми стимулювання розвитку туризму та рекреації, – до таких засобів належать податкові пільги, фінансова підтримка проєктів у сфері туризму, рекламні кампанії та інші заходи, спрямовані на привертання туристів і збільшення туристичного потенціалу країни.

Туристично-рекреаційна діяльність – це сукупність заходів, спрямованих на організацію та забезпечення відпочинку, розваг та відвідування цікавих місць для туристів, що містять різноманітні туристичні послуги, такі як готелі, екскурсії, спортивні заходи, ресторани та інші види розваг [5, с. 27].

Адміністративно-правові засоби – це інструменти та методи, які використовуються державою або органами влади для регулювання суспільних відносин, забезпечення правопорядку та захисту прав громадян, адже ці засоби можуть включати законодавство, постанови, розпорядження, нормативні акти, а також адміністративні процедури, контрольні механізми та інші правові інструменти [6, с. 1651]. Тому, адміністративне регулювання у туристичній сфері зазвичай включає наступні аспекти:

– у багатьох країнах існують спеціальні закони, які регулюють туристичну діяльність, включаючи визначення прав та обов'язків туроператорів, турагентів, гідів, а також встановлення стандартів та вимог до безпеки та якості послуг;

– держава встановлює обов'язкові вимоги до реєстрації та ліцензування туроператорів і турагентів, щоб забезпечити їхню відповідність законодавству та стандартам галузі, що містить вимоги до фінансової стійкості компаній, страхових гарантій, професійної підготовки персоналу та інші обов'язкові умови;

– держава може встановлювати стандарти та вимоги до безпеки та якості туристичних послуг, які надаються туроператорами й турагентами, також це містить вимоги до безпеки транспорту, готелів, екскурсій, харчування та інших аспектів подорожей;

– державні органи здійснюють регулярний контроль та нагляд за діяльністю туроператорів й турагентів для перевірки їхньої відповідності встановленим вимогам та стандартам й це містить перевірки фінансової звітності, оцінку дотримання безпекових стандартів та реагування на скарги туристів;

– у випадку порушення вимог законодавства або стандартів галузі, держава застосовує різноманітні санкції проти туроператорів й турагентів, включаючи штрафи, відкликання ліцензій, судові справи та інші заходи;

– адміністративно-правові засоби регулювання туристично-рекреаційної діяльності містять різноманітні закони, нормативні акти та правила, які встановлюють порядок та умови здійснення туристичної та рекреаційної діяльності, а також права та обов'язки учасників цього процесу;

– закони та правила, які встановлюють вимоги до забезпечення безпеки та здоров'я туристів, включаючи стандарти для готелів, ресторанів, транспорту та інших об'єктів і послуг;

– податкові ставки та правила оподаткування спеціально налаштовані для туристичної галузі, включаючи податки на готельні послуги, екскурсії та інші туристичні послуги;

– регулювання туристичної діяльності з погляду охорони природи та довкілля, включаючи обмеження доступу до природних зон, встановлення правил поведінки з відходами та заборону використання шкідливих для навколишнього середовища матеріалів;

– закони, які захищають права туристів та встановлюють вимоги до надання інформації про послуги, правила скасування турів та компенсації в разі невиконання умов договору [7, с. 324, 327, 331].

В цілому, адміністративне регулювання у туристичній сфері спрямоване на забезпечення безпеки, якості та захисту прав споживачів

у галузі туризму. Контроль за виконанням правових норм у туристичній галузі включає різноманітні механізми, спрямовані на забезпечення якості та безпеки туристичних послуг. Один із таких механізмів – регулярні інспекції. Державні органи туризму в багатьох країнах здійснюють інспекції туроператорів, турагентів та інших суб'єктів туристичного бізнесу. Відповідні інспекції можуть бути плановими або відбуватися у випадку отримання скарг від споживачів послуг. У разі виявлення порушень встановлених вимог правових норм у туристичній галузі, застосовуються відповідні санкції [8, с. 1234], – штрафи, скасування ліцензій на здійснення туроператорської або турагентської діяльності, а також заборону на проведення певних видів послуг.

Зокрема, у багатьох країнах існують правові засоби захисту прав споживачів туристичних послуг. Такі заходи містять вимоги щодо надання чіткої інформації про послуги, права на повернення коштів у випадку скасування туру або невиконання умов договору, а також можливість вимагати компенсації за збитки, заподіяні неналежним наданням туристичних послуг [9, с. 469].

Загалом, система контролю та захисту прав споживачів у туристичній галузі має на меті забезпечити високу якість та безпеку туристичних послуг, а також захистити інтереси туристів у випадку можливих негативних ситуацій. Але в сучасному світі туристична галузь швидко змінюється під впливом технологічних інновацій та зміни вимог споживачів й такі зміни вимагають постійного вдосконалення адміністративно-правового регулювання для забезпечення ефективного та безпечного функціонування сектору, а саме:

– з технологічними інноваціями, такими як онлайн-платформи бронювання, віртуальні тури та інші цифрові рішення, регулювальні органи повинні швидко адаптувати законодавство для врегулювання нових форм туристичної діяльності та захисту прав споживачів;

– сучасні туристи часто мають високі очікування щодо якості послуг, безпеки та сталого розвитку, а регулювальні органи повинні реагувати на ці зміни вимог, вдосконалюючи стандарти безпеки, якість обслуговування та екологічні стандарти;

– висхідне використання цифрових технологій у туристичній галузі вимагає уваги до захисту особистих даних та забезпечення цифрової безпеки, а регулювальні органи повинні встановлювати стандарти безпеки даних та вимоги щодо захисту конфіденційності;

– зміна уявлень споживачів про сталість та відповідальність ставить перед регулювальними органами завдання сприяти сталому розвитку туристичної галузі через впровадження відповідних нормативних актів та заохочення екологічно відповідальних практик;

– у зв'язку з тим, що туризм є глобальною галуззю, важливо посилити міжнародне співробітництво в галузі регулювання для забезпечення взаємної відповідності стандартів, обміну найкращими практиками та спільного розв'язання проблем [10, с. 297, 301; 11, с. 1903, 1905, 1911].

Відповідно до вище відзначеного, наприклад, в Італії туристично-рекреаційна діяльність регулюється через різноманітні адміністративно-правові засоби. Водночас уряд Італії на постійній основі приймає закони та нормативно-правові акти, що регулюють туристичну діяльність – закони про туризм, що визначають правила та стандарти для туристичної індустрії, зокрема, щодо безпеки туристів, ліцензування туристичних підприємств, оподаткування. Урядові агентства та органи, такі як Ministero del Turismo, національні та регіональні туристичні агентства, відповідають за нагляд та дотриманням законодавства про туризм та надають допомогу туристам й туристичним підприємствам. Також уряд встановлює процедури ліцензування для туристичних підприємств, таких як готелі, ресторани, туроператори, тобто це допомагає контролювати якість послуг та забезпечувати безпеку туристів. Італія має ряд заходів та законів, що стосуються охорони природи, історичних пам'яток та культурної спадщини, такі заходи містять регулювання доступу до природних парків, археологічних зон та історичних місць. Уряд встановлює стандарти якості та безпеки для різних видів туристичних послуг й продуктів – це сертифікація готелів, ресторанів, пляжів [12, с. 47]. Таким чином, в Італії існують різні закони, що регулюють туристичну та рекреаційну діяльність, а саме:

– Codice del Turismo – закон встановлює загальні принципи та правила щодо регулювання туристичної діяльності в Італії й визначає права та обов'язки туристів, а також правила функціонування туристичної індустрії;

– Legge sui Parchi Nazionali e altre aree protette – закон встановлює правила для охорони природних ландшафтів та біорізноманіття у національних парках та інших захищених природних територіях й регулює туристичну діяльність у цих областях;

– Codice dei Beni Culturali e del Paesaggio – закон встановлює правила щодо охорони та збереження культурної спадщини Італії, включаючи історичні пам'ятки, музеї та археологічні об'єкти та регулює туристичний доступ до цих об'єктів;

– Legge sugli esercizi ricettivi – закон встановлює стандарти та вимоги до готелів, мотелів, гостьових будинків та інших місць розміщення туристів й містить правила щодо безпеки, комфорту та обслуговування гостей;

– Legge sulle agenzie di viaggio e tour operator – закон регулює діяльність туристичних агентств та туроператорів, включаючи умови ліцензування, права та обов'язки агентств, страхові вимоги та інші аспекти [13, с. 148].

Водночас Україна також використовує різноманітні адміністративно-правові засоби для регулювання туристично-рекреаційної діяльності, а саме:

– Закон України від 15.09.1995 № 324/95-ВР «Про туризм», який визначає загальні засади регулювання туристичної діяльності, включаючи права та обов'язки суб'єктів туристичного бізнесу, стандарти надання туристичних послуг, порядок ліцензування та контролю за діяльністю туроператорів та турагентів;

– Закон України від 16.06.1992 № 2456-ХІІ «Про природно-заповідний фонд України», який встановлює правові основи охорони та використання природно-заповідного фонду України, включаючи національні парки, заповідники, природні заказники тощо, які часто є об'єктами туристичного відвідування;

– Концепція «Про культурне надбання» встановлює порядок охорони, використання та просування культурної спадщини України, включаючи історичні пам'ятки, музеї, археологічні об'єкти, які також є об'єктами туристичного інтересу;

– Закон України від 08.02.1995 № 108 «Про Порядок заняття торговельною діяльністю і правила торговельного обслуговування населення», який регулює діяльність готелів, ресторанів, кафе та інших об'єктів громадського харчування та перебування, які також можуть бути важливою складовою туристичної інфраструктури [14, с. 54].

Тому, перспективи розвитку адміністративно-правового регулювання туристичної діяльності в сучасному світі визначаються необхідністю адаптації до технологічних змін, вимог споживачів, цифрової безпеки та сталого розвитку, а також сприянням міжнародному співробітництву. Важливо забезпечити постійне вдосконалення законодавства для забезпечення ефективного та безпеч-

ного функціонування туристичної галузі в умовах сучасного світу. Важливість міжнародного співробітництва у сфері регулювання туризму та рекреації важко переоцінити. Туризм – це галузь, яка суттєво перетинає межі держав, і багато аспектів його регулювання потребують спільних зусиль різних країн [15, с. 59].

Міжнародні конвенції та угоди впливають на національне законодавство, надаючи йому змогу відповідати міжнародним стандартам і вимогам. Вони створюють загальні правила для захисту прав споживачів та забезпечення безпеки туристичних послуг, що сприяє покращенню якості послуг у всій галузі. Крім того, міжнародні угоди можуть сприяти спільним заходам з охорони природи, збереження культурної спадщини та забезпечення сталого розвитку туризму.

Завдяки міжнародному співробітництву країни можуть обмінюватися досвідом, найкращими практиками та інформацією про ринки та туристичні тренди, що допомагає удосконалювати політику та регулювання у сфері туризму, забезпечуючи його сталий та збалансований розвиток.

Тому, міжнародне співробітництво та укладення міжнародних конвенцій і угод у сфері туризму та рекреації є важливими для забезпечення ефективного регулювання галузі та забезпечення її сталого розвитку.

Висновки. Особливості адміністративно-правових засобів регулювання туристично-рекреаційної діяльності виявляються в їхній спрямованості на забезпечення безпеки та комфорту туристів, збереження природного середовища та культурної спадщини. Перш за все, це включає прийняття та виконання різноманітних нормативно-правових актів, що стосуються якісної організації та надання туристичних послуг, а також контролю за їхнім дотриманням. Крім того, адміністративно-правові засоби включають механізми ліцензування, сертифікації та атестації туристичних підприємств, що сприяє забезпеченню високого стандарту обслуговування та відповідності їхньої діяльності вимогам законодавства.

Крім того, адміністративно-правові засоби регулювання туристично-рекреаційної сфери містять механізми моніторингу та аналізу стану галузі з метою вчасного виявлення проблемних питань та прийняття ефективних заходів щодо їх вирішення. Важливою особливістю таких засобів є їхня гнучкість та адаптивність до змін у суспільних потребах та ринкових умовах, що дозволяє ефективно реагувати на нові виклики та можливості в туристичній сфері. Такий підхід сприяє створенню сприятливого середовища для розвитку туризму та рекреації, яке враховує інтереси всіх зацікавлених сторін і сприяє сталому розвитку галузі. Важливо звернути увагу на потребу балансу між розвитком туризму та збереженням природних та культурних ресурсів. Стале правове регулювання в цьому контексті відіграє важливу роль у забезпеченні розвитку туристично-рекреаційної сфери.

Необхідно активно впроваджувати технологічні інновації у сферу адміністративного контролю за туристичною діяльністю. Використання цифрових інструментів може покращити якість обслуговування та сприяти підвищенню ефективності контролю та моніторингу. Зважаючи на глобальний характер туризму, важливо вивчати та впроваджувати найкращі практики з інших країн. Порівняльний аналіз міжнародного досвіду сприяє вдосконаленню національного законодавства та практики управління туристичним сектором.

Забезпечення ефективної координації між різними відомствами та секторами галузі є важливим аспектом правового регулювання. Спільна діяльність і взаємодія між ними допомагає ефективному контролю та забезпеченню сталого розвитку.

Загалом, вивчення останніх досліджень та публікацій підтверджує необхідність системного та комплексного підходу до адміністративно-правового регулювання туристично-рекреаційної діяльності для забезпечення відповідного розвитку цієї галузі.

Список літератури:

1. Teshabayeva O. The need to form the activities of tourist complexes in order to increase the competitiveness of the country's tourism industry. *Theoretical aspects in the formation of pedagogical sciences*. 2023. № 2.15. P. 50-60.
2. Pasięka S. R., et al. The potential of tourist and recreational clusters in European space. *Geo Journal of Tourism and Geosites*. 2021. № 39. P. 1488-1500.
3. Font X., et al. The impact of sustainable tourism indicators on destination competitiveness: The European Tourism Indicator System. *Journal of Sustainable Tourism*. 2023. № 31(7). P. 1608-1630.
4. Саркісян Г. О. Деякі аспекти регулювання туристичної галузі регіону. *Бізнес-інформ*. 2020. № 8. С. 83-87.

5. Мацола В. І. Рекреаційно-туристичний комплекс України: монографія. ІРД НАН України. Львів, 2017. 259 с.
6. Chumakova O. Recreational Potential and Regional Differentiation of Tourism Industry Enterprises in the EU. *Journal of Environmental Management and Tourism (JEMT)*. 2018. № 9.08(32). P. 1651-1663.
7. Filipiak B., Dylewski M., Kalinowski M. Economic development trends in the EU tourism industry. Towards the digitalization process and sustainability. *Quality & Quantity*. 2023. № 57.Suppl 3. P. 321-346.
8. Santos-Lacueva R., González M., Domingo A. The integration of sustainable tourism policies in European cities. *PASOS. Revista de Turismo y Patrimonio Cultural*. 2022. Vol. 20 № 5. P. 1229-1242
9. Prada F. The Regulation of State-Owned Maritime Property Concessions for Tourism and Recreational Purposes: The Continuing Conflict Between Italian and European Law. *European Public Law*. 2022. № 28 (4). P. 467 – 486
10. Bianchi R. V., Stephenson M., Hannam K. The contradictory politics of the right to travel: mobilities, borders & tourism. *Mobilities*. 2020. № 15.2. P. 290-306.
11. Burkaltseva D., et al. Analysis of the Functioning of the Tourist and Recreational Industry in Conditions of Restrictions. *Journal of Environmental Management and Tourism*. 2020. № 11.8. P. 1902-1914.
12. Mandić A., Mrnjavac Ž., Kordić L. Tourism infrastructure, recreational facilities and tourism development. *Tourism and hospitality management*. 2018. № 24.1. P. 41-62.
13. Markus Z., et al. Assessing tourist revisit intention through the sports and recreational services offered. *Business Systems Research: International journal of the Society for Advancing Innovation and Research in Economy*. 2019. № 10.2. P. 141-150.
14. Тодьєршкo Е. В. Вітчизняний та закордонний досвід управління туристичним підприємством на основі моделі просторової маршрутизації. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 20. С. 52-57.
15. Gjorgievski M., Kozuharov S., Nakovski D. Typology of recreational-tourism resources as an important element of the tourist offer. *UTMS Journal of Economics*. 2013. № 4.1. P. 53-60.

Yavorsky R.I. THE PECULIARITIES OF ADMINISTRATIVE-LEGAL MEANS OF REGULATING TOURIST AND RECREATIONAL ACTIVITIES

Administrative and legal instruments for regulating tourism and recreational activities constitute an important aspect of managing the tourism industry in the modern world. This article is dedicated to analyzing the characteristics of such instruments and their impact on the development and functioning of the tourism sector.

The article begins by establishing the concepts of «tourism-recreational activities» and «administrative and legal instruments,» providing a clear context for further analysis. It then explores the main aspects of administrative regulation in the tourism sphere, including legal norms related to the registration and licensing of tour operators and travel agents, as well as requirements for safety and service quality. Special attention is given to analyzing mechanisms for enforcing legal norms in the tourism industry, including regular inspections and sanctions for violations of established requirements. Specifically, legal instruments for protecting consumer rights in tourism services are discussed.

The article highlights the importance of international cooperation in regulating tourism and recreation, as well as the impact of international conventions and agreements on national legislation. The aim of the article is to reveal the peculiarities of administrative and legal regulation of tourism-recreational activities.

The research methodology in this article is based on a combination of analytical and comparative approaches. Firstly, the existing legislation regulating tourism-recreational activities is systematized and analyzed, including the study of state laws, regulatory acts, rules, and provisions related to the tourism and recreation sector. Comparative analysis methods are then used to compare the legislation of different countries or regions regulating tourism activities. This helped identify similar and different approaches to administrative and legal regulation in different contexts.

In the concluding part of the article, an analysis of the prospects for the development of administrative and legal regulation of tourism activities in the modern world is conducted, particularly in the context of the influence of technological innovations and changing consumer requirements. Emphasis is placed on the necessity of continuously improving legislation to ensure the effective and safe functioning of the tourism industry.

Key words: *administrative and legal instruments, tourism, tourism-recreational activities, tourism regulation, tourism legislation, legal aspects.*